Ewa Wójcicka: Siostra Katarzyna Teresa Stępa (1882–1977). W służbie Bogu i bliźniemu

Swoje życie poświęciła Bogu, niosła także pomoc potrzebującym i ubogim. Pracowała jako nauczycielka, kierowała instytucjami wychowawczymi i opiekuńczymi. Po wybuchu Powstania Warszawskiego trafiła do KL Ravensbrück.

Kościół Obozy koncentracyjne oświata Powstanie Warszawskie Służba zdrowia

12.11

Katarzyna Teresa Stępa urodziła się 12 listopada 1882 r. (często w dokumentach podawana jest data chrztu, 18 listopada, jako dzień urodzenia oraz nazwisko Stępówna) we wsi Orkowo, położonej w powiecie śremskim w Wielkopolsce. Wychowała się w duchu patriotyzmu oraz religijności. Uczęszczała do szkoły powszechnej w swojej rodzinnej wsi.

Życie zakonne

W wieku 17 lat przebywała u sióstr szarytek w Kościanie, gdzie uczyła się haftu oraz szycia. O wyborze Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi zadecydowało poznanie w 1902 roku siostry Alfonsy Różańskiej, która przyjechała do Orkowa do swojego brata Wojciecha, szwagra Katarzyny Teresy.

Katarzyna Teresa napisała do matki generalnej zgromadzenia Zofii Kończy. Po otrzymaniu pozytywnej odpowiedzi, 27 września 1902 r. razem z ojcem udała się do Lwowa, gdzie przy ulicy Słodowej 6 znajdowała się siedziba zgromadzenia.

Tak rozpoczęła postulat w formacji zakonnej, a po roku nowicjat. Pierwsze śluby złożyła 14 lipca 1904 r. W zgromadzeniu przyjęła imię Teresa. W następnych latach pracowała jako praktykantka w szkołach w Żabińcach oraz w Lataczu. W 1909 r. zdała maturę, a w 1914 r. – przed komisją egzaminacyjną w Zaleszczykach – egzamin nauczycielski, dzięki czemu uzyskała patent nauczycielki szkół ludowych. W latach 1909-1914 uczyła w Burakówce.

W czasie I wojny światowej trafiła do szpitala wojskowego w Bielsku, gdzie przez 2 lata opiekowała się rannymi żołnierzami. Potem, zgodnie z decyzją matki przełożonej, wyjechała do Pragi. Tam pracowała do 1918 r. jako nauczycielka w szkole dla polskich dzieci. Po zakończeniu wojny uczyła w Majdanie Sieniawskim.

W kolejnych latach siostra Teresa pełniła posługę oraz uczyła w Bukowcu koło Leszna. Następnie objęła stanowisko przełożonej w domu dziecka w Szamotułach, a w 1933 r. zakładu opiekuńczego dla osób starszych pw. św. Józefa w Wieleniu.

II wojna światowa

Wybuch II wojny światowej przerwał spokojną egzystencję sióstr oraz pensjonariuszy. W budynkach zakładu zostało zakwaterowane niemieckie wojsko. 6 grudnia 1940 r. matka Teresa wraz z podopiecznymi opuściła placówkę. Nową siedzibę siostry znalazły w Warszawie na ulicy Zakroczymskiej. Pracowała tam do listopada 1943 r., po czym otrzymała kierownictwo zakładu

wychowawczego oraz internatu dla dziewcząt przy ul. Żelaznej 97.

Niestety 9 sierpnia 1944 r. została zmuszona do opuszczenia Warszawy. Razem z innymi siostrami, przez obóz przejściowy (121 *Durchganslager*) w Pruszkowie, dotarła do Bergen-Belsen, a stamtąd, po 11 dniach, tj. 24 sierpnia trafiła do KL Ravensbrück.

Matka Teresa otrzymała numer obozowy 60142. Tu z innymi zakonnicami została osadzona początkowo w bloku 21, a potem w baraku numer 20.

21 lutego 1945 r. decyzją władz obozowych, opuściła Ravensbrück i razem z siostrami udała się do Bambergu, jednak w czasie drogi cześć pociągu została zbombardowana. Wówczas siostry trafiły pod opiekę franciszkanek w Vierzehnheiligen. W maju 1945 r. matka Teresa udała się do Coburga, a następnie do Bayreuth.

Czytaj artykuł Ewy Wójcickiej *Siostra Katarzyna Teresa Stępa (1882–1977). W służbie Bogu i bliźniemu* na portalu przystanekhistoria.pl

Poprzedni Strona
Następny Strona

Kościół, obozy koncentracyjne, Powstanie warszawskie

Biografie

Siostra Teresa Stępówna, b.d. (fot. ze zbioru przekazanego do zasobu IPN przez Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi)